

εται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγορά του πούλῃσειν χαρίσειν πουργοτάξειν ψυχικόν
 δώ / σειν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὔρεθῇ τινὰς νὰ
 ὥσῃ πείραξιν / ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὀμπλιγάρεται ὁ
 αὐτὸς πούλητῆς καὶ τὰ / καλὰ του ὅθεν καὶ ἂν εὔρισκονται νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ
 τεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐναντι / ον τοῦ αὐτοῦ πραμάτου καὶ τὰ ἐξῆς. "Ὅθεν εἰς βε-
 αίωσιν τῆς παρούσας πούλησίας βάζουν καὶ ἀλ / ληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια τρία
 μισυν ἦτοιν 3 1/2 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται / καὶ πάλι ἡ παρὼν πούλησία
 νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγρα / μμένο οἱ μερίδες
 ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένον βάζοντας καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ / ὅποιοι
 γρά[φου] ὑπὸ χειρός τος τὰ ὅποια ἄνωθε ρεάλια τὴν μπληρωμὴ τοῦ ἄνωθεν πρα-
 μάτου ἐμετρηθήκασιν / ἐδῶ πρεζέντε καὶ ἔλαβέν τα εἰς τὰς χεῖρας του ὁ ἄνωθεν
 πούλητῆς.

/ — Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθεν —

/ — Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρας στὰ ἄνωθεν: —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

350

Ἑταιρεία

φ. 194^v

/ Φ 198 Ἑβγαλμένη ἀπὸ Χρυσάκη καὶ ἀπὸ Μαρουδιά.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683 / ἐν μηνὶ Ἰουλίου 11 / εἰς
 τὸ [ἀρχο] / ντικὸν τοῦ μεγαλειοτάτου ἀφέντη Ἰακουμάκη Μπαρόντζην ἐδῶ παρὼν
 [ἡ ἀ] / φεντίαν του ὁμάδι με τὴν ἀρχόντισσάν του κυρία Μαρουδιά καὶ ἀπὲ [τὸ
 ἄλλο] / μέρος ὁ μεγαλειότατος ἀφέντης Χουρσάκης Γιουστινιάνος τὴν σήμερον /
 πέφτου εἰς τὸν κάτωθεν ταιριασμὸν ἡγου ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσαν κυρία / Μαρουδιά
 ἔχειν ἀπὲ γονικὸν τῆς ἑνα νερόμυλον χαλασμένον ὁ τόπος μό / νο εἰς τὴν τοποθεσία
 τῶν Ἑνγγαριῶν σύνμπλιος τοῦ Μιχέλη Ντεγαῖτα καὶ ἀντί / περα τοῦ περβολιοῦ τοῦ
 παπᾶ κὺρ Γεωργίου Ἀμάη τοῦ σακελλάριου καὶ τοῦ ποταμοῦ / τὸν ὅποιο τόπον
 τοῦ νερόμυλου με πᾶσαν του δικαιώματα καὶ νερά του καθὼς / τάχεν ἀπὸ ἔκπαλαι
 καὶ με ποταμίδαν του / καὶ με ἑνα / σπιτάκι / κτισμένο / ἐκεῖ / καὶ ὅ,τιν ἄλλα
 δικαιώματα τοῦ ἀνκίζου / τὴν σήμερον ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσαν τὸν αὐτὸν μυλότοπον
 τὸν ἐβάνει εἰς τὴν / μέσῃν με τὸν ἄνωθεν ἀφέντην Χρυσάκην καὶ βάζει καὶ τὸν
 ἀσύβιστιν ὅπου ἔ / χει ἐκεῖ καὶ ἀστράκι καὶ μπιζίριν ὁ ὅποιος ἐποκόφτην ἀπὸ τὸν
 μαστρὸ Μα / νώλη Ροδίτην καὶ καλόγερον Κουτούκαρην βαλμένοι ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν

οί ὅποιοι τὸν / ἐποκόψασιν μὲ τὰ ἄνωθεν πρεσταμένα / καὶ μὲ μερι / καὶ μεροκά-
/ ματα / ρεάλια σαράντα ὀκτὼν ἡγου 48/. "Ὅθεν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Γιουστινιάνος
ἔδωκεν τῆς ἄνωθεν ἀρχόντισσας καὶ τοῦ ἄρ / χουν της ρεάλια εἴκοσι τέσσεραν
ἡγουν 24/ καὶ πουλεῖ τοῦ τὸν ἄνωθεν ἐμισὸν νερό / μύλον μὲ ὅλα τὰ ἄνωθεν γεγραμ-
μένα καὶ κάνου τὸν παρόντα ταιργιασμὸν ἡ / γου νὰ εἶναι κρατημένα τὰ αὐτὰ ἄνω-
θεν μέρην ἡγου ἀφέντης Χουρσάκης καὶ τὸ ἄ / νωθεν ἀντρώνο ὅτιν νὰ ξοδιάζουσιν
ἀνάμεσόν τος νὰ κτίσουσιν καὶ νὰ τελει / ώσουσιν τὸν ἄνωθεν νερόμυλον πᾶσα εἰς
τὰ μισὰν τος σὲ ὅ,τι εἶναι τῆς χρείας καὶ / τελειώνοντάς τονε καὶ μπαίνοντας εἰς
τὸ ἀλεύριν σὲ ὅ,τιν ἤθενλε ξαπεστεῖλει ἀφέν / της ὁ Θεὸς νὰ μπαίνει δικαίωμα τοῦ
μύλου ἡγου τὰ ἀξάγια νὰ τὰ μοιράζου μαζί εἰς / τὴν μέσσην ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Χρου-
σάκης καὶ κυρία Μαρουδιά νὰ παίρνη πᾶσα εἰς / τος τὰ ἐμισὰ καὶ νὰ βάζου καὶ τὰ
δύο μέρην μὲ τὴν γνώμην τος μύλωνά μέσαν ὡσὰν / νοικοκυροὶ ὅπου γροικοῦνται
καὶ τὰ δύο μέρην καὶ ἔτσι νὰ γροικᾶται καὶ νὰ εἶναι πάντα / ὁ ἐμισὸς μύλος τοῦ ἄνω-
θεν ἀφέντην Χουρσάκην ἀγορά του καὶ νὰ πηγαίνει παῖδογων / παιδιῶν τος. "Ὅθεν
εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας καὶ ταιριασμοῦ βάζουν καὶ ἄλλη / λογία τῆς
ἀφεντίας ρεάλια εἴκοσιν πέντε ἡτοιν 25/ ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται / ὁ ὅποιος
νερόμυλος εἶναι χειμωνικὸς καὶ καλοκαιρινὸς ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ / παρακαλετῶν
μαρτύρων ἀπογράφοντας καὶ οἱ μερίδες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — ἐγὼ Γιάκουμος Μπαρότζης σιτέργω ὁμάδι μὲ τὴ σ / υβία μου —

/ — Χρουσῆς Σουμμαρίπας μάρτυρας τ'ἄνωθε — —

/ — Τζουάνες Γιράρδης μάρτυρας εἰς τ'ἄνωθεν —

/ — Μιχάλης παρακαλετὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Φραντζίνκος Τεν[[ζ]]τὲς μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

351

Διαθήκη

φ. 195^Γ

/ Ἐβγαλμένη

Φ 200

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 15/
εἰς τὸ Μπούργον τῆς Να / [ξίας] εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερά Σοφίας θυγάτηρ ποτὲ
Μανώλη Χαρβαλιᾶ ἔδω παρὼν ἡ / [Μα]ρία ἡ θυγάτηρ τοῦ Φλώριου τῆς Φιλίππας
καὶ ποτὲ Καλῆς τοῦ Βασίλη τοῦ Δοντᾶ ἡ / ὁποία Μαρία ἤρθεν ἀπὸ τὴν Μπάρον
ἀρρωστημένη καὶ φοβιζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ / πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν κατα-